

Suomi-koulut esittelyssä: Zürichin Suomi-koulu

Sveitsin pienessä maassa toimii 10 Suomi-koulua, joista suurin on Zürichin koulu. Koulumme on toiminut menestyksekkäästi jo yli 30 vuotta.

Zürichin koulu perustettiin vuonna 1981, mutta varsinainen opetus aloitettiin vuoden 1982 alusta. Reilun kahdenkymmenen vuoden aikana koulua pidettiin kirkkotoiminnan tiloissa, ensin evankelis-luterilaisen ja myöhemmin refermoidun kirkon tiloissa. Vasta vuonna 2004 saimme käyttööme nykyiset, ns. oikeat koulutilat, ja siirryimme Waidhaldenin koulun tiloihin.

Koulumme oli tällöin saanut HSK (*Heimatliche Sprache und Kultur*) statuksen, joka oikeutti meidät mahdollisuuksien mukaan samaan käyttööme tilat paikalliselta koululta. Tilat löytyivät Waidhaldenin koulutalosta ja saimme käyttööme 6 erilaista opetustilaa: normaaleja koululuokkia, pieniä ryhmähuoneita ja koulun kirjaston. Onneksemme koulun talonmies on Suomi-fani, joten yhteistyömme sujuu loistavasti. Hänen ansiostaan olemme saaneet vielä kaksi lisätilaa, joista toisessa toimii koulumme kahvio ja toisessa kirjasto.

Kirjastosta löytyy kahdeksan kaapillista suomalaisia kirjoja. Lisäksi on CD:tä, videoita ja tietokoneella pelattavia oppimisleikkejä, joita lapset voivat kirjojen lisäksi lainata kotiin. Koululuokat vierailevat joka koulukerta kirjastossa.

Vanhempien voimin pyörivässä kahviossa äideillä on koulun aikana mahdollisuus vaihtaa kuulumisiaan kahvikupin ääressä. Lukuvuoden alussa jaamme kahviovuorot, 2 äitiä/kerta. Äidit leipovat tai ostavat myytävät tuotteet sekä tarjoilevat kahvit. Kahvion tuotto menee lyhentymättömänä Suomi-koulun hyväksi.

Koulumme on yli kolmenkymmenen vuoden aikana kasvanut ja kehittynyt. Noin 600 oppilasta on käynyt koulumme. Opettajia oli alussa kaksi, mutta nyt on kuuden opettajan mahtava joukko. Vuosien saatossa oppilasmäärä on vakiintunut noin 60:een. Tällä hetkellä koulussamme toimii 6 ryhmää: Nekarit (4-5v), Viskarit (5-6v), Eskarit (6-7v), Miniorit (1.-2. lk.), Juniorit (2.-3. lk.) sekä Seniorit (4.-6.lk.). Parhaina vuosina on ollut seitsämänkin luokkaa.

Koulumme teema ja punainen lanka opetuksessa on ”monipuolinen suomen kielen käyttö”. Opettajat työstävät opetuksensa omien tapojensa ja vahvuuksiensa mukaan. Pienillä koulu painottuu enemmän leikkeihin,

lauluihin ja askarteluun. Koululaisluokilla mukaan tulee kultuuri, luonto ja oikeinkirjoitus.

Koulumme perinteisiä tapahtumia ovat joulujuhla ja kevätkirKKo. Uutena on mukaan tullut myös ulkoilupäivä. Jokainen luokka harjoittelee joulujuhlaan pienen ohjelmanumeron (laululeikin, näytelmän, tanssin) ja esittää sen vanhemmille. Myös opettajilla on viime vuosina ollut oma ohjelmanumeronsa. Joulupukkikin ehtii Korvatunturilta aina mukaan jakamaan vanhempien kustantaman pienen joululahjan ja vanhempien järjestämä buffee-pöytä notkuu herkkuja. KevätkirKKosta emme ole halunneet luopua, vaikka aiheesta usein keskustellaan. Mielestämme se on tärkeä suomalainen kouluperinne. Ulkoilupäivää olemme tähän mennessä viettäneet kaksi kertaa. Koulun pihalle ja jalkapallokentälle järjestämme perinteisistä ulkoleikeistä (saappaanheitto, tervapata, hyppynarutavutus jne) tehtävärasteja, joita kierretään ryhmissä. Lopuksi on koko koulun yhteinen viestikilpailu, jota vanhemmat tulevat kannustamaan.

HSK:n myötä aloimme antaa kakkosluokasta lähtien oppilaille arvosanan, joka siirretään lasten paikalliseen todistukseen. Koulumme jokainen opettaja veloitetaan käymään Kantonin järjestämä HSK-koulutus, jossa tutustutaan paikalliseen koulujärjestelmään. Opettajien tulee myös suorittaa saksinkielen testi, sillä tarvittaessa heidän tulee kyetä keskustelemaan oppilaidensa paikallisten opettajien kanssa.

Vuosittain koulumme jokaisessa opetusryhmässä vierailee HSK:n lähettämä tarkastaja, joka seuraa ja arvioi opetusta ja sen tasoa. Tämä tosin aiheuttaa pientä hymyä koulumme henkilökunnassa, sillä tarkastajat eivät tietenkään ymmärrä suomea vaan istuvat „kiltisti“ luokan perällä oppitunnin ajan ymmärtämättä sanaakaan.

Suomi-koulun opetuskerrat keskiviikkoiltapäivisin ovat lapsille ylimääräistä koulua. Sveitsiläisissä kouluissa ei silloin ole opetusta eli sveitsiläiset lapset viettävät vapaan iltapäivän. Sen takia keskiviikon iltapäiviksi usein ajoitetaan lasten syntymäpäivijuhlat ja muut tapahtumat, jotka kilpailevat Suomi-koulun kanssa ja osaltaan voivat vähentää lapsen halua lähteä Suomi-kouluun. Lisäksi keskiviikkoiltapäivisin on kaikesta on suoriuduttava pikapikaa. Paikallinen koulupäivä päättyy klo 12 ja Suomi-koulun alkaa jo klo 14. Perheille ei juuri jää aikaa ruokailuun ja huilaamiseen, koska Suomi-koulumatkakin vie aikansa. Opetuksen suunnittelu ja toteutus on siksi tehtävä huolella, että lasten innostus ja kiinnostus Suomi-kouluun säilyisi.

Lopuksi vielä uusimman opettajamme Helkan mietteitä Suomi-koulusta:

*”Aloitin Zürichin Suomi-koulussa
ekaluokkalaisten opettajana
tammikuussa 2014, samalla viikolla kun
itse muutin Suomesta Sveitsiin. Olin edellisinä vuosina opettanut aikuisia
työväenopistossa ja 7-luokkalaisia Etäkoulu Kulkurissa, joten aluksi eläväisten 7-
vuotiaiden energia oli pienoinen shokki. Lapset ovat toisaalta olleet jopa taitavampia
suomen kielessä kuin olin odottanut ja on ollut ilo kuunnella heidän juttujaan –
huomaan, kuinka tärkeää heille on päästä kertomaan arkipäivänsä tapahtumia ja
toisaalta kokemuksiaan Suomesta toiselle suomalaiselle, nimenomaan suomeksi.
Mielenkiintoista Suomi-koulun opettajana toimimisessa on myös ollut kaikki se, mitä
itse olen oppinut tai palauttanut mieleeni omasta kotimaastani etsiessäni tietoa ja
sopivaa oppimateriaalia oppilailleni. On myös ollut mukava huomata, miten tiiviin
yhteisön Suomi-koulu muodostaa. Monet perheet ovat olleet mukana monia vuosia ja
monille opettajillekin on tullut tutuiksi jo ensimmäisten oppilaidensa pienimmätkin
sisarukset.*

Teemme tärkeää työtä!”

Kirjoittajat:

Satu Isotalus, Zürichin Suomi-koulun johtaja

Pia Wyser, opettaja ja ped.johtaja

Helka Mäki, opettaja

